

รับมือโควิด-19

กลุ่มเศรษฐกิจโลก

การแพร่ระบาดของโควิด-19 ที่เล่นงานศูนย์กลางเศรษฐกิจโลกสำคัญๆ อย่างย่านเอเชีย-แปซิฟิก ซึ่งมีจีนเป็นแกนนำ ตามมาด้วยทวีปยุโรป และ สหรัฐอเมริกา ย่อมส่งผลกระทบเสียหายร้ายแรงแก่เศรษฐกิจโลกอย่างมหาศาล สถานการณ์เบื้องต้นที่ปรากฏให้เห็นเริ่มตั้งแต่เมื่อเกิดโรคระบาดรุนแรง มาตรการป้องกันเร่งด่วนก็คือการห้ามเดินทางติดต่อระหว่างกัน รวมถึงการห้ามการชุมนุมของคนจำนวนมากๆ ที่จะทำให้เกิดเชื้อโรคโควิด-19 ติดต่อกันโดยง่าย

ด้วยเหตุนี้ ธุรกิจที่ได้รับผลกระทบด้านแรกๆ ได้แก่ ธุรกิจการเดินทาง ธุรกิจท่องเที่ยวและบริการเกี่ยวเนื่อง อาทิ สายการบิน โรงแรม ร้านอาหาร ธุรกิจเรือสำราญ งานแสดงโชว์ต่างๆ เป็นต้น ยิ่งไปกว่านั้น ธุรกิจเกี่ยวข้องกับการจัดประชุมสัมมนา การศึกษา งานอีเวนต์ รวมถึง มหกรรมกีฬาและบันเทิงสำคัญๆ ทุกประเภทต้องงดทั้งหมด โดยสรุปก็คือ การที่ผู้คนจำเป็นต้องงดการเดินทางหรือการติดต่อชุมนุมกันเป็นจำนวนมาก ย่อมส่งผลกระทบแก่ประเภทธุรกิจบริการเหล่านั้นโดยตรง

นอกจากนี้ ธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิต ก็ได้รับเคราะห์กรรมไม่ต่างจากภาคบริการเท่าใดนัก ซึ่งเห็นได้ชัดในกรณีจีน ซึ่งเป็นแหล่งผลิตสินค้าและชิ้นส่วนอุปกรณ์สำคัญๆ ให้แก่บริษัทชั้นนำอื่นๆ ทั่วโลก หรือที่เรียกกันว่า แหล่ง Supply Chain เมื่อจีนต้องดำเนินมาตรการเฉียบขาด เพื่อยับยั้งการระบาดของโควิด-19 ด้วยการปิดเมืองต่างๆ ทั่วประเทศ ส่งผลให้โรงงานผลิตสินค้าและชิ้นส่วนอุปกรณ์หลากหลายชนิด ต้องหยุดกิจการทั้งหมด อาทิ โรงงานผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ ชิ้นส่วนสมาร์ตโฟน ชิ้นส่วนประกอบรถยนต์ เป็นต้น

ดังนั้น บรรดาบริษัทชั้นนำที่จำเป็นต้องใช้ชิ้นส่วนประกอบจากโรงงานจีน ก็ย่อมได้รับผลกระทบกระเทือนตามไปด้วย โดยเฉพาะในแง่ผลประกอบการที่คาดกันว่าจะชะลอตัวลงในช่วงครึ่งแรกของปีนี้

เป็นที่น่าสังเกตว่า ในช่วงที่โรคระบาดรุนแรงในจีน สถานการณ์ของตลาดสินค้าโภคภัณฑ์ต่างๆ ก็ไม่สดใส เนื่องจากปริมาณความต้องการจากจีนลดลง ส่งผลให้ราคาสินค้าโภคภัณฑ์หลายประเภทตกต่ำ สร้างความเดือดร้อนแก่ประเทศผู้ผลิตทั่วหน้า เนื่องจากจีนเป็นประเทศที่นำเข้าสินค้ารายใหญ่ของโลก ยกตัวอย่างกรณีน้ำมันที่ราคาโน้มต่ำลง เมื่อสถานการณ์โรคระบาดในจีนยังอึมครึม ทำให้ปริมาณความต้องการใช้น้ำมันชะลอตัวลง

ส่งผลให้ประเทศผู้ผลิตน้ำมันเป็นสินค้าออกต้องการกอบกู้สถานการณ์ราคาน้ำมันที่ทรุดต่ำลง จึงพยายามจัดการประชุมระหว่างประเทศผู้ผลิตรายใหญ่ แต่กลับประสบความล้มเหลว หลังจากซาอุดีอาระเบียและรัสเซีย ตกลงกันไม่ได้เกี่ยวกับการลดปริมาณการผลิต เพื่อพยุงราคาน้ำมันโลก และกลายเป็นชนวน

ให้เกิดการเผชิญหน้ากัน ด้วยการทุ่มปริมาณน้ำมันสู่ตลาดโลกจนราคาน้ำมันตกต่ำลงอย่างต่อเนื่อง

ความแปรปรวนทางเศรษฐกิจโลกที่เริ่มจากโควิด-19 กัดเซาะความมั่นใจของผู้คนมากขึ้นเรื่อยๆ ทำให้การใช้จ่ายเพื่อการบริโภคและการลงทุนอ่อนแรงลง สังเกตได้จากราคาราคาหุ้น ราคาทองคำ ราคาอสังหาริมทรัพย์ ผลตอบแทนพันธบัตร ฯลฯ ซึ่งถือกันว่าเป็นตัวชี้วัดความเชื่อมั่นของผู้บริโภคและนักลงทุน ล้วนตกต่ำระเนระนาดเป็นระยะๆ สะท้อนวิกฤติเศรษฐกิจโลกกำลังมาเยือนอย่างไม่อาจหลีกเลี่ยงได้

องค์การความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา หรือ OECD ได้ออกมาปรับตัวเลขการพยากรณ์เศรษฐกิจโลกในปี 2020 เมื่อต้นเดือนมีนาคมที่ผ่านมา หลังจากที่โรคระบาดโควิด-19 เริ่มแผ่กระจายมากขึ้นมายังยุโรปและสหรัฐอเมริกา โดยปรับลดอัตราการเติบโตของเศรษฐกิจโลกจากระดับเฉลี่ย 2.9% เหลือประมาณ 2.4% ในปี 2020 ซึ่งนับเป็นอัตราต่ำสุดตั้งแต่ปี 2009 อนึ่ง สมมติฐานในกรณีนี้ ทาง OECD ระบุว่า การระบาดของโรคโควิด-19 ในจีนสงบเร็ว และการแพร่กระจายในภูมิภาคอื่นๆ ก็ไม่ลุกลามรุนแรงนัก

แต่หากการระบาดของโรคที่มีความร้ายแรงรวดเร็วไปทั่วโลก ย่อมทำให้หลายประเทศเผชิญกับภาวะเศรษฐกิจถดถอย และส่งผลให้เศรษฐกิจโลกมีอัตราการเติบโตในปี 2020 เหลือประมาณ 1.5% เท่านั้น ในกรณีนี้ ทาง OECD แนะนำว่ากลุ่มประเทศอุตสาหกรรมชั้นนำ 20 ชาติ หรือ G20 ควรรวมพลังกันพยุงเศรษฐกิจอย่างพร้อมเพรียง ด้วยการใช้นโยบายทางการเงินและการคลังผ่อนคลายเป็นพิเศษ คิดเป็นสัดส่วนราว 0.5% ของมูลค่าผลผลิตในประเทศนั้นๆ เพื่อกระตุ้นให้เศรษฐกิจโลกกระเตื้องเพิ่มขึ้นอีกประมาณ 1.2% ภายใน 2 ปี

การพยากรณ์แนวโน้มเศรษฐกิจโลกที่มาจากหลายสำนัก แสดงถึงผลกระทบที่น้อยแตกต่างกันไป และคงตัดสินใจลำบากในขณะนี้ว่าสำนักไหนจะแม่นยำมากที่สุด เพราะความรุนแรงของโรคระบาด มีอิทธิพลอย่างมากต่อสถานการณ์เศรษฐกิจทั่วโลก สำนักวิจัยชั้นนำ Oxford Economics ได้ประเมินเมื่อเดือนมีนาคม ระบุว่า โควิด-19 ที่ขยายตลาดเงินตลาดทุนอย่างหนัก รวมถึงเหนี่ยวรั้งการดำเนินชีวิตปกติของประชากรโลกทั้งด้านการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคและการลงทุน ทำให้คาดว่าเศรษฐกิจโลก ไม่น่าจะเติบโตเกินระดับเฉลี่ย 2% ในปี 2020

ในเวลาเดียวกัน United Nations Conference on Trade and Development (UNCTAD) ก็ได้ออกรายงานระบุว่า สถานการณ์โรคระบาดโควิด-19 จะส่งผลกระทบให้การลงทุนต่างประเทศชะลอตัวลงทั่วโลก จากการสำรวจของบริษัทข้ามชาติขนาดใหญ่ 100 อันดับแรกของโลก ซึ่งมีการดำเนินกิจการในประเทศต่างๆ มากมาย

ปรากฏว่า 41 แห่ง มีความกังวลว่าผลกำไรในปีนี้อาจไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ เนื่องจากยอดขายลดลง และการผลิตชะลอตัวจากผลกระทบด้าน Supply Chain จากจีน เป็นต้น

การที่ผลประกอบการมีแนวโน้มไม่สดใส ทำให้การลงทุนต้องเลื่อนออกไปก่อน ทั้งนี้ UNCTAD คาดว่าการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในปี 2020 น่าจะอ่อนแรงลงอีกเป็นปีที่ 5 ติดต่อกัน โดยในปี 2019 มียอดการลงทุนโดยตรงทั่วโลกคิดเป็นมูลค่าราว 1.39 ล้านล้านดอลลาร์ เทียบกับปี 2018 ที่มีมูลค่าประมาณ 1.41 ล้านล้านดอลลาร์

เป็นที่น่าสังเกตว่า Goldman Sachs ธนาคารชั้นนำสหรัฐฯ ซึ่งมีเครือข่ายงานรอบโลก ก็มีการศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบโควิด-19 เช่นกัน และดูเหมือนจะกล้าพยากรณ์อย่างเด็ดเดี่ยวว่า ในช่วงไตรมาสแรกของปี 2020 เศรษฐกิจโลกมีโอกาสหดตัว ด้วยอัตราติดลบ 2.5% แต่หากการระบาดของโรคทุเลาลงอย่างรวดเร็ว ก็อาจช่วยให้สถานการณ์เศรษฐกิจโลกฟื้นตัวดีขึ้น

Goldman Sachs มองว่า การควบคุมการแพร่ระบาดเป็นปัจจัยสำคัญที่สุด ที่จะทำให้กลไกเศรษฐกิจกลับคืนสู่วงจรปกติ เพราะการใช้มาตรการเศรษฐกิจและการเงิน จะได้ผลดีเต็มที่ ต้องควบคุมโรคอย่างเด็ดขาดเป็นลำดับแรก เพื่อยุติการแพร่ระบาดโดยเร็ว และสร้างความเชื่อมั่นแก่พลเมืองให้สำเร็จ

การที่นักเศรษฐศาสตร์ทั้งจากองค์การระหว่างประเทศและสำนักวิจัยชั้นนำเอกชน กังวลว่า เศรษฐกิจโลกปีนี้ ตกอยู่ในสภาพเลวร้ายที่สุด นับตั้งแต่วิกฤติการเงินโลก 2008 เพราะประเทศชั้นนำของโลก กำลังได้รับผลเสียหายจากโควิด-19 ด้วยกันทั้งนั้น

สหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นประเทศมหาอำนาจอันดับ 1 และถือว่าเป็นประเทศที่มีเศรษฐกิจแข็งแกร่งอย่างต่อเนื่อง เมื่อเทียบกับประเทศอุตสาหกรรมอื่นๆ ตัวเลขเศรษฐกิจในช่วงหลายเดือนที่ผ่านมา ก่อนเกิดสถานการณ์โควิด-19 ยังดูแจ่มใส เช่น อัตราการว่างงานต่ำสุดในรอบ 50 ปี เงินเฟ้อทรงตัวอยู่ในระดับต่ำ อีกทั้งตลาดหุ้นก็คึกคัก ครวี่ร้อนมีรายได้เฉลี่ยเพิ่มขึ้น เป็นต้น

แต่ช่วงไม่กี่สัปดาห์ที่โควิด-19 ระบาดแพร่กระจายจากจีนไปยังภูมิภาคอื่นๆ อย่างรวดเร็ว รวมถึงสหรัฐฯ ได้ส่งผลกระทบต่อภาคธุรกิจต่างๆ ตลาดเงินและตลาดหุ้นอย่างรุนแรง ทั้งนี้ สำนักงานบัญชีและที่ปรึกษา Grant Thornton ได้ออกมาประเมินเศรษฐกิจสหรัฐฯ ในช่วงครึ่งปีแรก 2020 โดยคาดว่าจะเพิ่มขึ้นเพียง 0.5% เท่านั้น เทียบกับอัตราการเติบโตราว 2.3% ในช่วงระยะเดียวกันของปีก่อน

จีน ซึ่งเป็นชาติยักษ์ใหญ่อันดับ 2 ของโลก และเป็นต้นตอของแหล่งแพร่โควิด-19 ครั้งนี้ ประสบความยากลำบากของเศรษฐกิจอย่างไม่ต้องสงสัย รายงานเกี่ยวกับสถานการณ์การผลิตภาคอุตสาหกรรมในเดือนกุมภาพันธ์ที่ผ่านมา ไม่ว่าจะเป็นการสำรวจดัชนีดังกล่าวโดยภาคเอกชนหรือรัฐบาล ก็ล้วนสะท้อนภาพการผลิตในโรงงานต่างๆ หยุดชะงัก

ด้วยเหตุนี้ นักวิเคราะห์จึงพยากรณ์ว่า เศรษฐกิจจีนในไตรมาสแรก 2020 มีแนวโน้มหดตัว ซึ่งนับเป็นครั้งแรกตั้งแต่ปี 1976 และการเติบโตทางเศรษฐกิจในปีนี้อาจไม่ถึง 5% เทียบกับปี 2019 ที่ขยายตัวราว 6.1% ซึ่งนับว่าเป็นอัตราต่ำสุดในรอบ 30 ปี

ญี่ปุ่น ซึ่งเป็นชาติมหาอำนาจทางเศรษฐกิจอันดับ 3 ตกอยู่ในอาการชวนเซมมัตง์แต่ก่อนเกิดวิกฤติโควิด-19 เนื่องจากผลกระทบจากสงครามการค้าระหว่างสหรัฐฯ กับจีน ตามมาด้วย มาตรการขึ้นภาษีการบริโภคในญี่ปุ่นจาก 8% เป็น 10% ตั้งแต่เดือนตุลาคมที่ผ่านมา รวมถึงภัยพิบัติทางธรรมชาติร้ายแรง ส่งผลให้เศรษฐกิจญี่ปุ่นในไตรมาสสุดท้ายของปี 2019 ถดถอยในอัตราติดลบ 6.3%

ดังนั้น เมื่อญี่ปุ่นต้องเผชิญกับสถานการณ์โรคระบาดโควิด-19 จึงทำให้คาดการณ์ว่า เศรษฐกิจญี่ปุ่นในปี 2020 มีโอกาสย่ำแย่ก้าวสู่ภาวะหดตัว ส่วนหนึ่งเป็นผลจากมหกรรมกีฬาโอลิมปิกที่ญี่ปุ่นเป็นเจ้าภาพในเดือนกรกฎาคมศกนี้ อาจไม่สามารถสร้างรายได้ตามที่คาดการณ์กันไว้

ซึ่งได้รับวิบากกรรมจากโควิด-19 อย่างหนักหน่วงที่แพร่ระบาดจากจีนสู่ภาคพื้นยุโรปรวดเร็ว ได้ซ้ำเติมให้เศรษฐกิจยุโรปที่อ่อนแอเรื้อรังมาตั้งแต่ปี 2017 อาจทรุดต่ำลงมากยิ่งขึ้น ในปี 2020 โดยในปีที่ผ่านมา เศรษฐกิจยุโรปมีอัตราการเติบโตประมาณ 1.2% โดยประเทศสมาชิกที่มีอัตราการขยายตัวรั้งท้ายในกลุ่มยุโรปที่แล้ว ได้แก่ เยอรมนี และ อิตาลี ดังนั้น เมื่อเกิดวิกฤติโควิด-19 จึงคาดการณ์ว่าในช่วงครึ่งปีแรก 2020 เศรษฐกิจเยอรมนีและอิตาลี มีแนวโน้มตกต่ำ แต่อาจกระเด้งดีขึ้นในช่วงครึ่งปีหลัง หากโรคระบาดโควิด-19 คลี่คลายเร็ว และรัฐบาลใช้มาตรการฟื้นฟูอย่างฉับไว

เอเชีย-แปซิฟิก เป็นกลุ่มเศรษฐกิจที่ได้รับผลกระทบทั้งทางตรงจากโควิด-19 และผลกระทบทางอ้อมจากการที่เศรษฐกิจจีน ซึ่งเป็นพันธมิตรธุรกิจที่สำคัญ ต้องย่ำแย่สาหัส ด้วยเหตุนี้ S&P Global Ratings จึงพยากรณ์ว่าโควิด-19 จะส่งผลกระทบต่อเม็ดเงินเหือดหายออกไปจากภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิกคิดเป็นมูลค่าไม่ต่ำกว่า 200,000 ล้านดอลลาร์ และมีบางประเทศที่เข้าข่ายเศรษฐกิจหดตัวในปีนี้ เช่น ญี่ปุ่น และ ฮังการี เป็นต้น

มาตรการกอบกู้เศรษฐกิจเบื้องต้น

สหรัฐอเมริกา ในฐานะชาติผู้นำเศรษฐกิจโลก ได้ผลักดันมาตรการฟื้นฟูเศรษฐกิจและการเงินอย่างเฉียบขาด ทั้งมาตรการทางการเงินและมาตรการทางการคลังผ่านคลาย โดยจะเห็นได้ว่า ธนาคารกลางสหรัฐฯ (Fed) ไม่รีรอที่จะปรับลดอัตราดอกเบี้ยทางการแต่อย่างใด ซึ่งโดยปกติการพิจารณาและตัดสินใจจะดำเนินการในที่ประชุมของคณะกรรมการกำหนดนโยบายการเงิน แต่เมื่อวันที่ 3 มีนาคมที่ผ่านมา Fed ได้ประกาศลดอัตราดอกเบี้ยทางการลง 0.5% เหลือประมาณ 1.0-1.25% ทั้งๆ ที่การประชุมของคณะกรรมการ จะมีขึ้นในช่วงวันที่ 17-18 มีนาคมก็ตาม

การลดอัตราดอกเบี้ยครั้งนี้ Fed ต้องการสร้างความเชื่อมั่นว่าสภาพคล่องในระบบการเงินการธนาคารของสหรัฐฯ เพียงพอ แต่ในเมื่อความปั่นป่วนในตลาดหุ้นสหรัฐฯ ยังคงทำลายความเชื่อมั่นของนักลงทุน ที่เกรงว่าโควิด-19 จะจุดให้ธุรกิจสหรัฐฯ ย่ำแย่ไปทั้งหมด จึงส่งผลให้ Fed ต้องตัดสินใจลดอัตราดอกเบี้ยทางการอีกครั้งในวันที่ 15 มีนาคม เหลือราว 0-0.25% ซึ่งนับเป็นอัตราต่ำสุดแตะ 0% เป็นครั้งแรกของสหรัฐฯ

นอกจากนี้ Fed ยังออกมาประกาศที่จะอัดฉีดเงินเข้าสู่ตลาดเงิน

เป็นมูลค่าประมาณ 1.5 ล้านล้านดอลลาร์ในช่วงครึ่งแรกของเดือนมีนาคม พร้อมกับการปรับมาตรการการซื้อตราสารหนี้ของแบงก์ชาติ โดยเพิ่มการซื้อตราสารหนี้ระยะยาว ควบคู่กับระยะสั้น เพื่อให้สามารถควบคุมอัตราดอกเบี้ยระยะยาวได้สะดวกขึ้น ทั้งนี้ การดำเนินการของ Fed อย่างฉับไวในช่วงเดือนมีนาคม ก็เพื่อสร้างหลักประกันว่าสภาพคล่องในตลาดเงินเพียงพอในระบบเศรษฐกิจ

แต่ถึงกระนั้นก็ตาม สถานการณ์ตลาดหุ้นสหรัฐฯ ก็ยังผันผวนอย่างหนัก ส่งผลให้ประธานาธิบดี Trump ต้องออกมาประกาศมาตรการช่วยเหลือเร่งด่วนระยะแรก เป็นมูลค่าไม่ต่ำกว่า 1 ล้านล้านดอลลาร์ซึ่งในจำนวนนี้ บางส่วนจะเข้าพุงกิจการที่กำลังโคม่า รวมถึงการแจกเงินให้แก่พลเมืองอเมริกันอย่างทั่วหน้า เพื่อบรรเทาวิกฤติโควิด-19 และเศรษฐกิจครัวเรือน อนึ่ง ก่อนหน้านี้นิวยอร์กได้อนุมัติเม็ดเงินราว 8,300 ล้านดอลลาร์ เพื่อเร่งการพัฒนาวัคซีนและอุปกรณ์ด้านสาธารณสุขให้เพียงพอ

จีน นับเป็นประเทศที่ทุ่มเทเม็ดเงินเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง นับตั้งแต่สงครามการค้ากับสหรัฐฯ ที่ทำให้เศรษฐกิจจีนอ่อนแรงลง ดังนั้น ในกรณีโควิด-19 ทางการเงินจึงได้ทุ่มเงินเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจเป็นจำนวนมหาศาล และมีแนวโน้มว่าจะเพิ่มอีกหลายระลอก ในขณะเดียวกัน ธนาคารกลางจีน ก็ทยอยปรับลดอัตราดอกเบี้ยทางการเงินประเภทต่างๆ มาตั้งแต่ต้นปี 2018 รวมถึงการลดอัตราเงินสดสำรองของแบงก์พาณิชย์ จนล่าสุดนับตั้งแต่ต้นปี 2020 ได้ลดลงแล้ว 2 ครั้ง เพื่อให้แบงก์พาณิชย์มีเงินปล่อยกู้สู่ระบบเศรษฐกิจ คิดเป็นมูลค่าไม่ต่ำกว่า 100,000 ล้านดอลลาร์

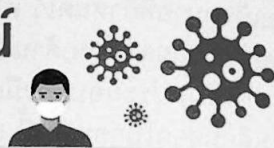
ญี่ปุ่น ที่ดูเหมือนจะเผชิญปัญหาเศรษฐกิจรุนแรงมานาน เมื่อเจอพิษโควิด-19 ก็ยิ่งทำให้เศรษฐกิจญี่ปุ่นต้องมิดมนหนักขึ้น ทั้งนี้ ธนาคารกลางญี่ปุ่น ไม่สามารถใช้มาตรการทางการเงินเช่นสหรัฐฯ เนื่องจากอัตราดอกเบี้ยญี่ปุ่นอยู่ในระดับติดลบแล้ว ทำให้การใช้เครื่องมือดังกล่าวจะไม่มีประสิทธิภาพเต็มที่ ดังนั้น แบงก์ชาติญี่ปุ่น จึงปล่อยกู้ให้แบงก์พาณิชย์ เพื่อนำไปปล่อยกู้ในระบบเศรษฐกิจอีกทอดหนึ่ง โดยการปล่อยกู้มีทั้งแบบอัตราดอกเบี้ย 0% และอัตราดอกเบี้ยต่ำ เป็นวงเงินประเภทละ 4,600 ล้านดอลลาร์ นอกจากนี้ รัฐบาลยังได้อนุมัติเงินช่วยเหลือฉุกเฉินเบื้องต้นเป็นมูลค่าราว 9,600 ล้านดอลลาร์ ให้แก่ภาคธุรกิจและประชาชนที่ได้รับผลกระทบ

กลุ่มอียู นำโดยธนาคารกลางยุโรป (ECB) ซึ่งประสบข้อจำกัดคล้ายญี่ปุ่นในกรณีอัตราดอกเบี้ยติดลบ ส่งผลให้ ECB หันไปใช้มาตรการช่วยเหลือให้แบงก์พาณิชย์สามารถกู้ยืมจาก ECB ได้โดยตรง ในอัตราดอกเบี้ยติดลบ เป็นเวลานาน 3 เดือน และปริมาณกู้ยืมไม่จำกัด ทั้งนี้ เพื่อให้แบงก์พาณิชย์ในอียู สามารถนำไปปล่อยกู้ให้แก่ภาคธุรกิจต่างๆ ที่กำลังได้รับความเดือนร้อนจากโควิด-19

ในขณะเดียวกัน ECB ก็ตั้งวงเงินเพิ่มเติมที่จะใช้ในมาตรการ QE ซึ่งปัจจุบันมีวงเงินเป็นจำนวน 20,000 ล้านยูโรต่อเดือน คาดว่าอาจเพิ่มเป็น 120,000 ล้านยูโร เพื่อรักษาอัตราดอกเบี้ยระยะยาวให้อยู่ในระดับต่ำ เป็นที่น่าสังเกตว่า สำหรับมาตรการช่วยเหลืออื่นๆ ทางด้านการคลัง อาจขึ้นกับประเทศสมาชิกแต่ละประเทศ

อังกฤษ ซึ่งกำลังจะแยกออกจากอียูอย่างเป็นทางการเมื่อสิ้นสุด

OECD คาดการณ์ จีดีพีโลกปี 2020

โลก - 19 ไม่ถูกลบ

2.4%

โลก - 19 ถูกลบทั่วโลก

1.5%

ปี 2020 ก็ดำเนินมาตรการทางการเงินเด็ดขาดแบบสหรัฐฯ โดยธนาคารกลางอังกฤษ ปรับลดอัตราดอกเบี้ยทางการเงิน หรือ Bank Rate เหลือราว 0.25% ซึ่งนับเป็นอัตราต่ำสุดตั้งแต่ปี 2016 เป็นช่วงลงประชามติ Brexit นอกจากนี้ แบงก์ชาติยังผ่อนปรนให้แบงก์พาณิชย์เอาเงินทุนสำรองที่เกินไว้ยามฉุกเฉินออกมาใช้ได้ ซึ่งคาดว่าจะเพิ่มเม็ดเงินราว 190,000 ล้านปอนด์ รวมถึงแบงก์ชาติจะตั้งโครงการช่วยเหลือ SME เป็นกรณีพิเศษอีกด้วย

เอเชีย-แปซิฟิก ประเทศในนี้ ล้วนตื่นตัวไม่แพ้ชาติตะวันตก และมีการนำมาตรการทางการเงินและการคลังออกมาใช้ระงับผลกระทบในเบื้องต้นเป็นระยะๆ อาทิ เกาหลีใต้ รัฐบาลได้อนุมัติเงินช่วยเหลือฟื้นฟูเป็นมูลค่าราว 9,800 ล้านดอลลาร์ เพื่อพยุงภาคธุรกิจที่เสียหายอันดับต้นๆ ตามมาด้วยกลุ่ม SME และผู้ประกอบการอิสระ ส่วนการลดอัตราดอกเบี้ย แบงก์ชาติยังรอดูสถานการณ์ เพราะเกรงผลกระทบต่อค่าเงินวอนและเงินทุนไหลออก รวมถึงภาวะฟองสบู่ในอสังหาริมทรัพย์

ฮ่องกง มีการอนุมัติวงเงินงบประมาณสูงราว 120,000 ล้านดอลลาร์ฮ่องกง เพื่ออุ้มธุรกิจที่เสียหายอย่างหนัก รวมถึงการแจกเงินแก่พลเมืองฮ่องกงจำนวนราว 7 ล้านคน ประมาณคนละ 10,000 ดอลลาร์ฮ่องกง เป็นต้น

ออสเตรเลีย ที่อยู่ในย่านแปซิฟิก ก็ดำเนินมาตรการทั้งลดอัตราดอกเบี้ยอย่างกระชั้นชิดตามสหรัฐฯ รวมถึงการออกมาตรการฟื้นฟูสร้างความเชื่อมั่นแก่ธุรกิจ เป็นวงเงินราว 11,400 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ อาทิ ช่วยเหลือ SME, อุดหนุนลูกจ้างที่เดือดร้อน รวมถึงจ่ายเงินสดให้แก่บุคคลที่รับบำนาญจำนวน 6 ล้านคน รายละ 750 ดอลลาร์ออสเตรเลีย โดยเป็นการจ่ายครั้งเดียว

อินโดนีเซียและมาเลเซีย ก็มีการลดอัตราดอกเบี้ยทางการเงิน ควบคู่กับการอนุมัติเงินช่วยเหลือแก่ภาคธุรกิจที่เดือดร้อน โดยเฉพาะภาคการท่องเที่ยวและธุรกิจบริการเกี่ยวเนื่อง ทั้งนี้ มาเลเซียอนุมัติวงเงินเบื้องต้นประมาณ 4,800 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ขณะที่อินโดนีเซีย อนุมัติวงเงิน 2 รอบ รวมกันประมาณ 9,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

เป็นที่น่าสังเกตว่า องค์การการเงินระหว่างประเทศระดับแนวหน้า อาทิ IMF และ ธนาคารโลก ต่างก็ตั้งวงเงินให้แก่ประเทศสมาชิกกู้ยืม เพื่อบรรเทาความเดือนร้อนจากสถานการณ์โควิด-19 เช่นกัน โดย IMF กำหนดวงเงินรวมทั้งสิ้น 50,000 ล้านดอลลาร์ ขณะที่ธนาคารโลก มีวงเงินประมาณ 12,000 ล้านดอลลาร์ ทั้งนี้ การอนุมัติเงินกู้ดังกล่าว จะพิจารณาสถานการณ์ของประเทศนั้นๆ ด้วย ซึ่งบางประเทศอาจได้รับเป็นเงินให้เปล่า หรือ เงินกู้ดอกเบี้ยต่ำเป็นพิเศษ **M**